

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów**(Sprawa C-401/07)**

(2007/C 269/56)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: H. van Vliet, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie wykonując w wyznaczonym terminie, w stosunku do przedsiębiorstwa Fleuren Compost BV, decyzji Komisji 2001/521/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie systemu pomocy państwa wprowadzonego w życie przez Królestwo Niderlandów na rzecz sześciu przedsiębiorstw wytwarzania nawozów⁽¹⁾, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy art. 249 akapit czwarty WE oraz art. 2 i 3 tej decyzji;
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W decyzji 2001/521/WE Komisja postanowiła, że Niderlandy mają obowiązek odzyskać pomoc bezprawnie przyznaną spółce Fleuren Compost BV (zwanej dalej „Fleuren”) w wysokości 487 328,13 EUR, wraz z odsetkami. W dniu wniesienia skargi w niniejszej sprawie kwota ta w dalszym ciągu nie została zwrócona. Do chwili obecnej spółka Fleuren ograniczyła się do ustanowienia gwarancji bankowej we właściwej wysokości. Skarżąca wskazuje na naruszenie art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE⁽²⁾, który przewiduje natychmiastowe i skuteczne wykonanie decyzji Komisji. Ponadto, Sąd Pierwszej Instancji oddalił skargę spółki Fleuren na tę decyzję w wyroku z dnia 14 stycznia 2004 r. (sprawa T-109/01), od którego spółka Fleuren nie wniosła odwołania.

Skarżąca podkreśla w szczególności, że przepisy niderlandzkie znajdujące zastosowanie w niniejszym przypadku powodują — w interpretacji nadanej im w orzecznictwie Raad van State Niderlandów — że wykonanie tej decyzji jest nadmiernie utrudnione i długotrwałe. W tej interpretacji bowiem, zwrot kwoty głównej ma miejsce w postępowaniu administracyjnym, natomiast zwrot odsetek w postępowaniu cywilnym. Skarżąca zaznacza również, że ustanowienie gwarancji bankowej nie może być utożsamiane z faktycznym zwrotem pomocy.

Gwarancja bankowa nie uchyla bowiem korzyści finansowej, jaką spółka Fleuren odnosi przez wiele lat z pomocy, jaka została jej wypłacona przez pozwaną z naruszeniem art. 88 ust. 3 WE i bez zgody Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189, str. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 83, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 27 czerwca 2007 r. w sprawie T-182/06 Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 3 września 2007 r. przez Królestwo Niderlandów**(Sprawa C-405/07 P)**

(2007/C 269/57)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony**

Wnoszący odwołanie: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: pełnomocnicy D.J.M. de Grave i C.M. Wissels)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji, aby mógł on rozstrzygnąć w przedmiocie pozostałych zarzutów;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie opiera je na dwóch zarzutach.

Po pierwsze, wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji uchybił ciężącym na nim na podstawie art. 253 WE obowiązkom należytej staranności i uzasadnienia wydając rozstrzygnięcie, że Komisja nie uchybiła tym obowiązkom w przypadku, gdy dostarczone przez zainteresowane państwo członkowskie przed wydaniem zaskarżonej decyzji⁽¹⁾ i mające znaczenie dla sprawy informacje zostały, bez podawania szczególnych przyczyn, nieuwzględnione w tej decyzji.

Po drugie, wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji zastosował niewłaściwe kryteria prawne wydając - po przeprowadzeniu analizy, czy w danym przypadku ma miejsce specyficzny problem w rozumieniu art. 95 ust. 5 WE - rozstrzygnięcie, zgodnie z którym:

- (i) analiza istnienia specyficznego problemu dotyczącego jakości powietrza może być przeprowadzona jedynie na podstawie kryteriów ustanowionych w dyrektywie 1999/30/WE⁽¹⁾, przy czym nie mają w tym przypadku żadnego znaczenia brak możliwości wydania przez państwo członkowskie przepisów mających na celu zapobieganie zanieczyszczeniom o charakterze transgranicznym oraz kryteria takie jak duża gęstość zaludnienia, natężenie ruchu samochodowego na wielu obszarach oraz położenie terenów mieszkalnych w pobliżu dróg z ruchem samochodowym; oraz
- (ii) nie może być mowy o specyficznym problemie w ww. rozumieniu, jeśli bardzo mała liczba państw członkowskich ma także do czynienia z problemem dotyczącym jakości powietrza.

(1) Decyzja Komisji 2006/372/WE z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie projektu przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Niderlandów na podstawie art. 95 ust. 5 Traktatu WE, określających wartości dopuszczalne emisji pyłu przez pojazdy z silnikami wysokopiętnymi (Dz.U. 2006 L 142, str. 16).

(2) Dyrektywa Rady z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnosząca się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu (Dz.U. 1999 L 163, str. 41).

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-406/07)

(2007/C 269/58)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: D. Triantafyllou)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła:

- a) zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 56 i 43 oraz art. 40 i 31 porozumienia o utworzeniu EOG, poprzez przyjęcie mniej korzystnego systemu opodatkowania dywidend pochodzących z zagranicy niż system przewidziany dla dywidend pochodzenia krajowego, oraz
- b) zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 43 WE i 31 porozumienia o utworzeniu EOG poprzez utrzymanie w mocy przepisów kodeksu podatku dochodowego (ustawa 2238/94, w brzmieniu zmienionym ustawą 3296/2004), na podstawie których spółki osób zagranicznych podlegają w Grecji wyższemu podatkowi, niż podatek ciążący na spółkach krajowych;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że państwa członkowskie nie mogą opodatkowywać dywidend pochodzących przy zastosowaniu wyższej stawki niż stawki stosowane wobec dywidend krajowych.

Zwolnienie podatkowe przewidziane przez greckie przepisy podatkowe ma na celu uniknięcie podwójnego opodatkowania wypłacanego wspólnikom zysku, niemniej jednak stosowane jest jedynie do dywidend pochodzenia krajowego.

W związku z tym greckie przepisy podatkowe zniechęcają osoby podlegające w Grecji nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu do inwestowania ich kapitału w spółki mające siedzibę w innym państwie członkowskim.

Przepisy prawa greckiego stanowią również ograniczenie dla spółek mających siedzibę w innych PA członkowskich, w zakresie, w jakim stanowią przeszkodę w gromadzeniu kapitału w Grecji przez takie spółki.

Z uwagi na to, że zyski pochodzące z kapitału zagranicznego są mniej korzystnie traktowane pod względem podatkowym niż dywidendy wypłacane przez spółki mające siedzibę w Grecji, udziału spółek mających siedzibę w innych państwach członkowskich są mniej interesujące dla inwestorów zamieszkałych w Grecji niż udziały spółek mających siedzibę w Grecji.

Z powyższego wynika, że przepisy prawne, takie jak sporne, stanowią ograniczenie w swobodnym przepływie kapitału, zasadniczo zakazane przez art. 56 WE.

W przypadku osób podlegających w Grecji nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, posiadających za granicą udziały przyznające prawo do wywierania znacznego wpływu na decyzje spółki i określania jej działalności, dochodzi do ograniczenia swobody przedsiębiorczości zakazanej przez art. 43 WE.